

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Mācība, Tiesiskās Sadarbības Tīkli Un Aģentūras](#) > [Tieslietu Speciālistu Apmācība](#) > [Valsts Apmācības Sistēmas](#) > [Tiesnešu Sākotnējā Apmācība Eiropas Savienībā](#) > [Germany](#)

Tiesnešu sākotnējā apmācība Eiropas Savienībā

Saturu nodrošina

Vācija

Vācija

Vispārīgs apraksts

Pirmkārt, jāatzīmē, ka šajā sakarā ir grūti sniegt precīzu informāciju, jo kompetence attiecībā uz detalizētiem jautājumiem par sākotnējo juridisko apmācību ir federālajām zemēm (*Länder*). Vācijas Tiesu likumā (*Deutsches Richtergesetz, DRiG*) ir ietverti tikai pamatnoteikumi par juristu sākotnējo apmācību. Sīkāku informāciju reglamentē 16 *federālo zemju* tiesību akti.

Saskaņā ar *DRiG* sākotnējā juridiskā apmācība Vācijā ir izstrādāta kā kopīga apmācība visiem praktizējošiem juristiem; tā noris divos posmos: augstskolas studijas (*Studium*) un praktiskā apmācība sagatavošanas dienestā (*Vorbereitungsdienst*).

Precīza informācija atrodama *DRiG* 5., 5.a-5.d un 6. iedaļā, skatīt pielikumā pievienoto *DRiG* tulkojumu angļu valodā.

Pieklūve sākotnējai apmācībai

Lai studētu jurisprudenci, ir nepieciešama vispārēja kvalifikācija, lai iestātos augstskolā. Studenti to iegūst, pabeidzot *Abitur* vai iegūstot līdzvērtīgu kvalifikāciju. Tomēr konkrētu skolas priekšmetu izvēle neietekmē reģistrāciju studijām.

Sākotnējās apmācības formāts un saturs

1. Augstskolas studijas

Augstskolas studiju posms, kura mērķis kopumā ir sniegt studentiem pamatzināšanas civiltiesību, krimināltiesību un publisko tiesību jomā (tostarp šo priekšmetu vēsturiskos, filozofiskos, sociālos un ekonomiskos aspektus, lai sniegtu izpratni par tiesību un tiesu sistēmu kopumā). Studenti tiek apmācīti arī par metodoloģiju – kā analizēt faktus, piemērot tiesību aktus un rast taisnīgu risinājumu konkrētajā lietā. Studijas beidzas ar pirmo eksāmenu tiesībzinātnēs (*Erste juristische Staatsprüfung*), kas sastāv no rakstiskajiem un mutiskajiem eksāmeņiem. Saistībā ar pirmo eksāmenu tiesībzinātnēs kompetentās iestādes ir juridiskās eksaminācijas iestāde katrā *federālajā zemē* (*Landesjustizprüfungsamt*) augstskolā, kurā kandidāts studējis. Eksaminācijas iestādes ir atbildīgas par eksāmenu veikšanu.

Attiecība uz pirmo eksāmenu *kandidātiem* ir jānokārto pieci līdz septiņi pārbaudījumi (atkarībā no *federālās zemes*), un katrs no tiem ilgst piecas stundas. Eksāmeņi ietver fiktīvas lietas, kuru pamatā ir reālas tiesvedības un kuras kandidātiem ir jāatrisina juridiska atzinuma veidā. Pēc tam viņiem ir jānokārto mutiskais eksāmens, kas veido 63–75 % (atkarībā no *federālās zemes*) no kopējā rezultāta.

2. Stažēšanās

Pēc pirmā eksāmena (kuru gandrīz viena ceturtdaļa kandidātu nenokārto) nokārtošanas gandrīz visi kandidāti uzsāk praksi sagatavošanas dienestā, kas ilgst divus gadus un ko individuāli organizē 16 *federālo zemju* tieslietu departamenti. Ikvienam kandidātam, kas sekmīgi nokārtojis pirmo eksāmenu, ir tiesības tikt uzņemtam sagatavošanas dienestā. Tomēr pieteikuma iesniedzējiem var nākties gaidīt, jo nav pietiekami daudz apmācības vietu, jo īpaši tiesās. Šis praktiskās apmācības laikā viņi saņem ikmēneša atalgojumu, ko maksā no valsts kases līdzekļiem. Sagatavošanas dienesta mērķis ir iepazīstināt dalībnieku (praktikants, "*Referendar*") ar dažādu juridisko profesiju realitāti. Šeit ir svarīgi norādīt, ka dienests ir kopīgs visiem turpmākajiem juridisko profesiju pārstāvjiem, advokātiem, tiesnešiem, prokuroriem, notāriem, juristiem valdībā utt. Mērķis ir arī panākt salīdzināmu apmācības standartu ko apliecina ar līdzvērtīgu galīgo eksāmenu, proti, otro valsts eksāmenu. Praktikants iziet vairākus posmus — civiltiesā, krimināltiesā (vai prokuratūrā), praktizējošā advokāta palātā, administratīvā iestādē un paša izvēlētā aģentūrā. Lai gan apmācība galvenokārt ir praktiska, nevar noliegt, ka tiek aplūkoti tikai daži prakses aspekti, kas tomēr ir ļoti svarīgi.

Dažādajos apmācības posmos stažieri tiek iepazīstināti vismaz ar procesuālajām tiesībām.

Sākotnējās apmācības beigas un kvalifikācijas process

Otrajā valsts eksāmenā (*Zweites Juristisches Staatsexamen*) vairāk nekā pirmajā eksāmenā tiek pārbaudītas zināšanas un prasmes procesuālo tiesību jomā. Parasti rakstveida eksāmenu pamatā ir sprieduma vai lēmuma par personas saukšanu pie kriminālatbildības sagatavošana, pamatojoties uz reālu lietu. Mutiskajos eksāmenos akcents tiek likts uz lietu atsevišķiem praktiskiem jautājumiem. Arī otrais eksāmens nav viegls, lai gan nesekmīgo rezultātu rādītājs ir daudz zemāks (aptuveni astoņi procenti). Katru gadu otro valsts eksāmenu kārtā gandrīz 10 000 praktikanu.

Otrajā valsts eksāmenā kandidātiem jānokārto astoņi līdz vienpadsmit rakstiski eksāmeni, un katrs no tiem ilgst piecas stundas; rakstiskais eksāmens veido 60–75 % no galīgā vērtējuma. Lielākajā daļā *federālo zemju* kandidātiem ir jākārtā eksāmeni, kuros viņiem ir jāatrisina konkrētā lieta. Diezgan bieži viņiem ir jāpieņem spriedums. Mutiskajos pārbaudījumos dažās *federālajās zemēs* kandidātiem ir jāatbild uz tiesību jautājumiem. Citās *federālajās zemēs viņiem* ir jā sagatavo arī dokumentācija un jāiesniedz eksaminētājiem savs rezultāts. Piemēro dažādas sistēmas. Atšķirībā no pirmā eksāmena lielākā daļa *federālo zemju* tagad atļauj izmantot iepriekš noteiktus komentārus otrajā valsts eksāmenā tiesībzinātnēs.

Līdz ar otro valsts eksāmenu tiek piešķirta "tiesneša amata kvalifikācija" (*Befähigung zum Richteramt*). Neraugoties uz šo terminu, šī kvalifikācija ir priekšnoteikums gandrīz visu juridisko profesiju praktizēšanai, kā noteikts likumā. Pēc tiesneša amata kvalifikācijas iegūšanas kandidāts var pieteikties tiesneša vai prokurora amatam *federālajās zemēs*. Priekšnosacījumi tiesnešu iecelšanai Vācijā ir izklāstīti Vācijas Tiesu likuma 9. pantā. Turklāt katra *federālā zeme* paredz precīzākus noteikumus (abu eksāmenu vērtējumi, pieprasītās papildu kvalifikācijas, darba intervijas vai vērtēšanas centri), lai atlasītu labākos kandidātus."

Sīkāku informāciju skatīt [Vācijas Tiesu likuma](#) 2. nodaļas 5. un 6. iedaļā.

Lapa atjaunināta: 19/08/2024

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.